

Corona – ingen oviktig fråga för socialtjänsten

Det är hög tid för socialarbetare att börja engagera sig i mediebevakningen av coronaviruset i Sverige. För många människor med funktions-nedsättningar och kognitiva svårigheter kan det vara förenat med problem eller helt omöjligt att ta till sig all information som strömmar ut från medierna. Floden av informationen svämmar över och ingen tänker längre på tillgängligheten och tryggheten för utsatta grupper i samhället. Det är mycket allvarligt och sätter funktionshinderspolitiken ur spel.

Det finns många inte minst unga som har kognitiva svårigheter och som oroas över coronavirusets spridning. De har svårt att ta till sig den information som sköljer över oss. Det blir som att värja sig mot en annalkande fara. Just nu finns en global oro för att coronaviruset ska sprida sig. Många med neurologiska funktionsnedsättningar tolkar budskap bokstavligen och påverkas också känslomässigt av dramatiken i nyhetsbudskapen. Detta skapar en onödig ångest. Andra med intellektuella kognitiva svårigheter har helt enkelt svårt att förstå om det här är farligt eller inte. De har också svårt att ta till sig försiktighets- och hygienregler om hur de kan skydda sig mot smittan.

Till medielogiken hör att det gäller att skapa en spännande och dramatisk berättelse om en annalkande fara vilket gör att coronavirusets spridning passar bra i nyhetsmedia. Det gör också att det går att komma med ständiga uppdateringar kring smittläget. Det saknas information som på ett begripligt sätt förklarar både risker och möjligheter att klara sig undan att bli smittad.

Socialarbetare är experter på samtal och att lyssna på klienter och patienter men de är inte alltid lika säkra på att

delta i samhällsdebatten eller att möta journalister. I socialtjänstlagen står uttalat att socialarbetarna ska medverka i såväl förebyggande arbete som i samhällsplaneringen. Då måste man vara synlig. Nu behöver socialarbetarna våga ta steget och hantera informationsflödena, ryktena och rädslorna om coronavirusets framfart.

Många människor med funktionsnedsättningar behöver få råd, stöd och någon som lyssnar till deras frågor och oro. Det behövs videoklipp och lättlästa texter med information som både förklarar, lugnar och dämpar oro. Vuxna personer med kognitiva svårigheter och även föräldrar till barn med intellektuella svårigheter behöver stöd för att förklara vad som händer.

Jörgen Lundälv, docent i socialt arbete

Per Olof Larsson, pensionerad universitetsadjunkt

vid institutionen för socialt arbete, Göteborgs universitet